

Wandelen

Het Baekelandtpad

in en om Jabbeke

Vertrekpunt: dorpsplein Snellegem of containerpark
wandelaroute van \pm 10 km
langs verharde wegen en zandwegen

Een initiatief van

Gemeente

Jabbeke

geeft je ruimte

Wandelen

Het Baekelandtpad > Snellegem

in **en** **om** Jabbeke

Vertrekpunt: dorpsplein Snellegem of containerpark
wandelroute van \pm 10 km
langs verharde wegen en zandwegen

Het Baekelandtpad

in en om Jabbeke

wandelpad

De Bende van Baekelandt zaaide op het einde van de 18de eeuw onrust, angst en dood in het Houtland. Uit één van de strooptochten valt op te maken dat ze zelfs tot in Snellegem zijn gekomen om te stelen. De juiste locatie kunnen we niet met zekerheid vastleggen maar naar alle waarschijnlijkheid was het doelwit 'Van Haeckes postje' langs de De Baetsdreef. Een belangrijke factor hierbij is het Vloethemveldbos dat toen veel uitgebreider was en zowel westelijk als oostelijk veel meer uitlopers had. De Bende, die vanuit de Houthulstse bossen opereerde, kon dus onder dekking op strooptocht gaan tot in Snellegem toe.

Snellegem heeft verder een belangrijke historische achtergrond. Het bleef echter een plattelandsgemeente. Wel evolueerde de parochie van een landelijke bebouwing naar een straatdorp. In de 20ste eeuw groeide het dorp dan uit tot een kerndorp door de inplanting van nieuwe wijken.

Geschiedkundige omschrijving.

Snellegem is ongetwijfeld een **Merovingisch kroondomein** met het Oosthof als centrale hoeve. Dit grafelijk domein grensde aan het slikken- en schorrengebied van de kust dat tot aan de Zandstraat, thans de Oudenburgweg, kwam. Bij de kerstening werd uit dit centrale domein de ene na de andere parochie gesticht: Zerkegem, Varsenare, Betferkerke of Straten (nu Sint-Andries), Jabbeke en Sint-Michiels. Vanuit Sint-Michiels werd dan de parochie Sint-Salvator te Brugge gesticht.

Het bestaan van de parochie Snellegem kunnen we voor het eerst daadwerkelijk vaststellen door een schenkingsakte van 941 van graaf Arnulf de Grote die de helft van de kerkelijke inkomsten aan de Sint-Pietersabdij te Gent schenkt in ruil voor andere goederen.

De Heren van Rode woonden in de 11de eeuw op het Oosthof en bezetten belangrijke functies in het grafelijke bestuursapparaat. Historicus E.H. Noterdaeme stelde dat we Jacob van Maerlant ongetwijfeld onder de Heren van Rode te Snellegem moeten zoeken. Hij zou hier wellicht één (of enkele) van zijn bekende boeken hebben geschreven.

Na een korte periode met de Heren van Snellegem omstreeks 1300, volgden de Heren van Meetkerke. Ook zij bekleeden belangrijke ambten in het grafelijk bestuur. De belangrijkste onder hen is **Adolf van Meetkerke** die het bracht tot voorzitter van de Staten-Generaal onder Willem van Oranje tijdens de godsdienstige troebelen van 1579 tot 1584.

Het Vloethemveld is een kom (laagste niveau 6m, hoogste niveau 20m) en staat dus overal onder de invloed van een permanente grondwatertafel. Het gebied heeft een scheidingslijn tussen drie beekstelsels: de Waalbeek, de Moerletebeek en de Zabbeek. Water van Aartrijke stroomt het gebied binnen en verrijkt de grote visvijvers die hierdoor massaal met gele plomp begroeid raken. Door de filterwerking verlaat het water het Vloethemveld als het zuiverste water van onze provincie. De vochtigheid schommelt van zeer droog (boven op de taluds) tot zeer nat. In de winter komen bepaalde delen onder water. De bodem bestaat overwegend uit zure zandgrond.

Het militaire domein het Vloethemveld is een heideterrein dat bestaat uit natte en droge heide, natte en droge schrale graslanden, pioniermilieus, vennen, wilgenstruweel, eiken- en berkenbossen met struwelen¹ en zomen².

Rode dopheide en tweenervige zegge zijn belangrijke Atlantische heide-elementen. Zeer sterk bedreigde soorten zijn draadgentiaan, dwergbloem, dwergglas en kleverige ogen-troost.

Het huidige domeinbos omvat nagenoeg evenveel naald- als loofhout. Het ligt in de bedoeling om op termijn de naaldhoutpercelen ten dele om te zetten in loofhoutkavels.

Langs de dreven en greppels komt nog wat relictvegetatie van heide voor. In het najaar vindt men er ook heel wat zwammen. Het gebied vormt een geschikte biotoop voor onder andere prooivogels.

In de toekomst zal een herstelbeheer nodig zijn.

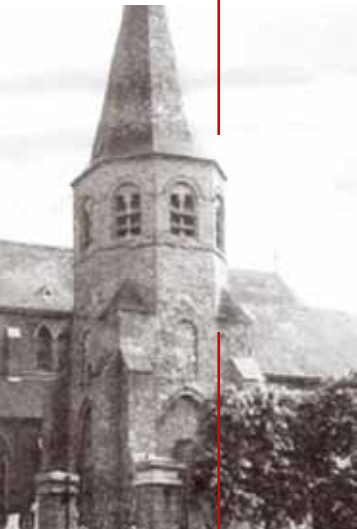
1 Een struweel is een heesterbosje of betekent ook struikgewas.

2 Een zoom betekent gewoon kant, boord, buitenrand.

- > Lus 1 vertrekpunt op het dorpsplein, lengte 2.5 km.
 - 🕒 30 minuten
- > Lus 2 vertrekpunt aan het containerpark, lengte 10 km.
 - 🕒 2 uur

Start

Lus 1: Dorpsplein Snellegem

>> Op het dorpsplein is al heel wat te zien.

De **Sint-Eligiuskerk** is een dubbele kerk. Vrij recent archeologisch onderzoek lijkt te bevestigen dat er reeds in de Merovingische periode (anno 700) een kerk stond, binnen een omwalling. Het oude romaanse gedeelte, met een achthoekige vieringtoren, stamt uit het midden van de 12de eeuw. De zijbeuken zijn intussen al lang afgebroken en ook de middenbeuk is door de 16de-eeuwse godsdienstige troebelen meer gotisch dan romaans. Door een grondige restauratie op het einde van vorige eeuw werden zoveel mogelijk vreemde elementen verwijderd. In dit romaanse gedeelte vind je de oude altaarsteen, een schilderij en enkele oude grafstenen die in de vloer ingewerkt zijn als belangrijke overblijfselen.

De zuidkant met de neogotische kerk dateert van omstreeks 1892-1893. Tot het belangrijke kerkmeubilair rekenen we hier een communiebank uit 1653, de oude biechtstoel uit de 19de eeuw en de beelden op de andere biechtstoel. Ook de jongere glasramen hebben een zekere kunstwaarde. Het orgel op het doksaal is niet onbelangrijk. Een aantal polychrome beelden zijn echte schatten.

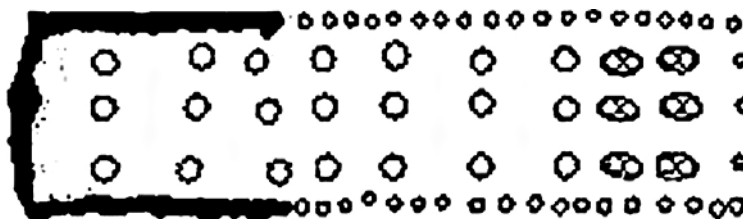
Op het kerkhof tref je dan een aantal belangrijke stijlen van grafmonumenten aan.

Vroeger had de dorpsmis, thans een herberg (Peacock), een belangrijke plaats in het volksleven. Halfweg de 17de eeuw werd hier voor het eerst een winkel ingeplant. Van winkel evolueerde dit gebouw naar een misse waarin vele generaties smeden hun brood verdienden. Na de sluiting van de misse bleef alleen de herberg nog open.

We stappen zuidwaarts de Oostmoerstraat in.

>> **Het Oosthof** was in de middeleeuwen de centrale hoeve van het grafelijke domein waarin we oorspronkelijk de Heren van Rode terugvinden. De huidige gebouwen bevinden zich op de plaats van de hoeve.

Het opperhof bevond zich ergens midden de weide aan de zuidkant en is volledig verdwenen. De monumentale ingangspoort dateert uit de 16de eeuw en blijft het enige zichtbare historische overblijfsel. In de jaren 50 van de vorige eeuw werden grote delen van de walgrachten gedempt. Het hierboven aangehaalde archeologisch onderzoek toonde een Merovingische bewoning met enkele ‘langhuizen’ in de nabijheid van het opperhof aan. Dit bewijst meteen ook de ouderdom van deze grafelijke fiscus. In het landschap is hier niets meer van te merken.

Toch geeft de restant, het nederhof of de hoeve, nog een goed beeld van hoe het ooit is geweest. Je krijgt een prachtig zicht op het domein wanneer je voor de school staat.

De school ontstond door de schoolstrijd op het einde van de 19de eeuw (1880-1882). Een drietal kleine huisjes werd afgebroken en een klooster werd gebouwd. De Zusters van Heule kwamen hier de kinderen onderwijzen. Op het einde van de 20ste eeuw zijn de Zusters vertrokken en werd hun klooster ingenomen door Stapsteen, een organisatie voor autistische jongeren. De school zelf bleef bestaan.

1 ‘Langhuizen’ is de benaming die archeologen gebruiken voor de Merovingische en Karolingische éénkamerwoningen waarin mens en dier samenwoonden. Links lag de woonruimte, midden de woon- en werkruimte en rechts de opslagruimte en stal.

We volgen de Oostmoerstraat nog even en nemen dan de Zuidmoere rechts om zo de nieuwe wijk te betreden.

>> De Zuidmoere is een eerder laaggelegen gebied. De wijk werd echter gebouwd op de hogere gedeelten. Hier stond ooit **het Westhof**, de tegenhanger van het Oosthof. De Heren van Rode hebben die opdeling gemaakt tijdens een erfeniskwestie.

Opgraveningen op het einde van vorige eeuw brachten sporen van Keltische bewoning aan het licht in de Noterdaemewijk.

We 'kronkelen' rechtdoor door de wijk en nemen de Meersbeekstraat links. Zo komen we op de Isenbaertstraat. We houden links en steken over t.h.v. de Woudweg naar Zedelgem, de eerste straat rechts.

>> Het huis net voor de De Baetsdreef werd in de volksmond '**De Lullepuype**' genoemd. Het is een gerestaureerde boerenwoning van een keuterboer met een koe en een geit. Tussen de beide wereldoorlogen was het ook even een herberg.

We laten de De Baetsdreef links liggen en stappen rechtdoor.

>> Zo komen we bij één van de belangrijkste hoeven met een historisch verleden. Door de recente heropening van de oude walgrachten (met steun van het regionaal landschap Houtland) is **de Vloethemveldhoeve** op weg om haar oude glorie terug te vinden. De oudste vermelding dateert van het begin van de jaren 1100 met de Heren van Vloethem. Er is echter in de loop der 20ste eeuw zoveel verbouwd en bijgebouwd dat de oude kern nog nauwelijks te herkennen valt. De hoeve is intussen beschermd en een deugdelijke restauratie ligt in het verschiet. Ze is één van de voornaamste hoeven geweest die het Vloethemveld in de (late) middeleeuwen hielpen ontginnen.

Het Baekelandtpad

A A N D U I D I N G

1. *St.-Eligiuskerk*
2. *Oosthof*
3. *school*
4. *Westhof*
5. *De Lullepuype*
6. *De Vloethemveldhoeve*
7. *De Velodroom*
8. *De Vossebarm*
9. *De Vier Eiken*
10. *nachtwakershuis*
11. *Hildegemhof*
12. *Catteveld*
13. *Boerenmolen*
14. *Lappersfort*
15. *Anseeuwskapelletje*
16. *Kleine Glorie*
17. *Grote Glorie*
18. *Knockshoek*
19. *De Potente*
- ★ *Startpunt*

ABBEKE

SNELLEGEM

12

18

14

15

16

17

13

19

1

2

3

4

7

11

5

6

10

8

8

9

H

I

15

We stappen verder westwaarts indien we de grote wandeling maken. We trekken noordwaarts indien we de eerste lus hier beëindigen. In de Woudweg naar Zedelgem, nr. 10, ligt het fietsmuseum 'De Velodroom'. Te bezoeken op afspraak.

Wie noordwaarts stapt komt op de Eernegemweg uit. Rechts kom je automatisch aan het dorpsplein. Je kunt ook linksaf stappen en zo een groot gedeelte van de wandeling afsnijden. Aan het containerpark neem je dan de Kouter, voorbij het containerpark rechts: nu kom je opnieuw op de wandelroute. Zo sluit je opnieuw aan op blz. 15.

>> In de bocht van de Woudweg staat een arbeiderswoning. Hier speelde zich in de Eerste Wereldoorlog een waar drama af. Een vliegtuig dropte hier – zonder reden – enkele bommen die een gezin letterlijk uit elkaar reten.

Zuidwaarts komen we aan het Vloethemveld. Bij het betreden van het bos zien we een dreef links en even verder een dreef rechts.

>> De dreef links is de 'Baekelandtgeule'. Deze dreef loopt recht op 'Van Haeckes Postje' waar wellicht ooit een poging tot diefstal door leden van de Bende van Baekelandt geschiedde. Als herinnering aan dit feit kreeg deze dreef die benaming.

De dreef rechts heeft een andere en veel belangrijkere betekenis. Je bemerkt de 'barm' aan de noordzijde van de dreef. Dit is een overblijfsel van de grote 'Vossenbarm', een waterkering tegen het afstromende water dat van de hoger gelegen Diksmuidse Heerweg kwam. Zo probeerde men de akkergronden aan de noordzijde van het Vloethemveldbos watervrij te houden. Er blijven amper een paar honderd meter barm van de oorspronkelijk anderhalve kilometer over. De barm dankt haar naam aan de burchten die de vossen er eertijds in maakten.

Al wandelend komen we uit op de Lange Dreef. We slaan rechtsaf.

>> De naam van de dreef zal u wel niet verwonderen: lang is ze. We bevinden ons nu midden het Vloethemveld. Dit bos maakte in de vroege middeleeuwen deel uit van het grote Donderwoud dat zich uitstrekte van Diksmuide tot Sint-Niklaas. Een groot gedeelte hiervan werd in de middeleeuwen ook '**Ons Gheduchts Heeren Velt**' genoemd. Dit wordt bevestigd door de oude ommelopers (= kadasterboeken) van Snellegem en Zedelgem. In dit moeras-sige en veldachtige bos lagen talrijke (vis)vijvers. In de 18de eeuw begon men die droog te leggen en te beplanten met uit de Balkan aangevoerde dennen. Vanaf het einde van de vorige eeuw opteert men opnieuw voor loofbos en verdwijnen de dennenpartijen stilaan volledig.

Op het einde van de Lange Dreef wandelen we rechtsaf.

>> We bevinden ons hier op de 18de-eeuwse wijk **De Vier Eiken**. Daar is niets meer van te merken. De aanleg van het Munitiedepot in 1923, waarvan we de afsluiting een tijdje zullen volgen, veranderde het landschap hier volledig. Het enige wat overbleef is de hoeve 'De Vier Eiken'. Hier loopt de gemeentegrens Snellegem-Zedelgem letterlijk door de keuken.

We nemen een viertal haakse bochten en zien opnieuw een lang stuk weg westwaarts voor ons.

>> In die vierde bocht staan we opnieuw bij de **Vossebarm** (in de rechterhoek). De beek die hier zou moeten lopen – ze staat dikwijls droog – is een afwateringsbeek voor de vele (munitie)vijvers die in het Munitiedepot liggen. Deze vijvers zijn daar noodzakelijk om bluswater te leveren indien er ooit een grote brand zou uitbreken en de munitiehangars in gevaar brengen. Deze beek is wel een historische beek: '**Het Verlaat van Vloethemveld**'.

Het vrije domein van Vloethemveld aan onze rechterkant werd door de Vlaamse Gemeenschap aangekocht en deels opengesteld voor wandelaars.

We blijven echter de dreef volgen en komen zo weer op een verharde weg.

>> Het eigenaardige huis links is een '**nachtwakershuis**'. Wanneer het Munitiedepot in 1923 werd aangelegd, werden er omheen ook een viertal gelijkaardige huizen gebouwd waarin de nachtwachters voor dit gebied werden gehuisvest. Er was alleen een kleine tuin voorzien.

De grote boerderij die we rechts tegenkomen is **het Hildeghemhof**. Dit was eertijds de belangrijkste hoeve van het westelijke deel van het kroondomein Snellegem. Deze hoeve kunnen we terugvinden tot in de 12de eeuw als eigendom van het Sint-Janshospitaal in Brugge, het latere OCMW. Een tiental jaar geleden werd hier de laatste wal jammerlijk gedempt zodat deze hoeve een deel van haar historische waarde verloor. In de volksmond werd ze ook wel eens Tempeliershoeve genoemd. Er verbleven hier echter nooit Tempelbroeders. De Zerkegembeek cirkelt om het neerhof en watert zo de lagere gelegen gronden van ‘Het Westende’ af.

We komen op de Eernegemweg en slaan linksaf. Na een 300-tal meter nemen we de eerstvolgende straat rechts, de Zandweg naar Zerkegem, die we volgen tot aan de eerstvolgende splitsing. Op die plaats stappen we dan rechtdoor en passeren we zo langs een groot tuinbouwbedrijf. Na zo'n 30 meter gaat de asfaltweg over in een aardeweg.

>> We bevinden ons aan de rand van de tuinbouwstreek. Om de rendabiliteit te verhogen werden de klassieke landbouwteelten zoals graangewassen verlaten om plaats te maken voor tuinbouwteelten. Hier kweekt men niet alleen sla en tomaten maar er ontwikkelde zich hier ook een belangrijke paprikaproductie!

Genietend van het landschap komen we na een korte bocht door een kleine bospartij aan op een kruispunt met de Lange Dreef. We slaan rechtsaf de Lange Dreef in, om zo ten slotte bij het open veld te komen.

>> Langs beide zijden kijken we uit op de zuidelijke kant van **het Cattevelt**. Het gebied situeerde zich vroeger ten oosten en ten zuiden van de ‘Oude Stokerijhoeve’ en strekte zich oostwaarts uit tot over de Waterstraat. De Lange Dreef liep eertijds dwars door het Cattevelt. In dit schrale landschap vond men naast bos en heide toch vrij vroeg weiden en akkers. Nu zijn bos en heide, op enkele uitzonderingen na, uit het gebied verdwenen.

We kruisen de Zomerweg en stappen de Kouter op.

>> Rechts van ons ligt een boomkwekerij. Vroeger waren dit allemaal landbouwgronden. Op het einde van de Eerste Wereldoorlog deed deze toenmalige vlakte dienst als reservevliegveld voor de Duitsers.

We stappen door tot we aan een kruispunt komen. Rechts voor ons zie je al het containerpark.

Wie hier wil eindigen, krijgt de mogelijkheid om rechtdoor, langs het containerpark, naar de Ernegemweg te stappen en linksaf naar het dorpspleintje te wandelen. (1 km)
Hier kunnen ook de wandelaars, die na de eerste lus de verbindingsweg namen, aansluiten als zij aan het containerpark de richting noordwest kozen. (Zie kaartje pagina 12)

Voor de wandelaars die van de Kouter komen: we nemen de eerste weg links en blijven tot aan de Boerenmolen op de verharde weg.

>> **De Boerenmolen:** omstreeks 1840 dacht de familie Depré dat er hier best een watermolen kon gebouwd worden. Ze trokken de molen op zonder vergunning. In de beekbedding onder het huis is nog een restant van het waterradsysteem te bemerken. Door het oponthoud van het water liepen de zuidelijke meersen ten noorden van Vloethemveld onder water en kwam er fel protest. In 1858 werd dan officieel de windmolen in gebruik genomen. Wanneer de familie Depré er de brui aan gaf, kochten een tiental boeren de molen over. Sedertdien heet die molen 'De Boerenmolen'.

Omstreeks 1963 bleven de wieken roerloos en na de dood van de laatste molenaar verviel de molen snel. Hij werd wel geklasseerd maar staat wiekenloos aan de rand van de Kouter.

We nemen de Oude Bruggeweg rechts.

>> We stappen over de Waalbeek die verder noordwaarts de Jabbekebeek wordt genoemd. Deze beek voert het water af van het Vloethemveld en heeft in de winter een redelijk debiet.

Vorbij de Waalbeek komen we aan de 'visput', een zandwinningsgebied dat een recreatieve bestemming kreeg. Aan de linkerzijde zien we dan 'Het Lappersfort'. Dit is een oude hoeve die we al in de zestiende eeuw terugvinden. Ze is veel van haar glorie verloren. In de beginperiode van de molen woonde de molenaar hier een tijdje.

We laten de Walbekestraat links liggen en stappen verder recht-door.

>> Op de hoek van de Walbekestraat staat het **'Anseeuwskapelletje'**. Het werd gebouwd om een genezing af te smeken. Het wordt nog steeds door de familie Hanseeuw onderhouden.

'De Kleine Glorie' is het witte gebouw dat even verder aan de rechterzijde voor ons opdoemt. **'De Kleine Glorie'** heeft een heel belangrijke herberggeschiedenis die teruggaat tot de 16de eeuw. Talloze malen laafden rondtrekkende soldaten in de 16de en 17de eeuw hier hun dorst. Het gebouwtje is nu nog enkel een werkplaats maar tot de jaren 1960 was het een echte woonst.

Op de hoek staat de hoeve **'De Grote Glorie'**, herberg na de Eerste Wereldoorlog en late tegenhanger van de **'Kleine Glorie'**.

We stappen de Isenbaertstraat links op en draaien onmiddellijk rechts de Boterstraat in.

>> Op het einde van de Boterstraat komen we aan **Knockshoek** (Boterstraat 9). Deze oude boerderij was de woonst van burgemeester Casteleyn (1896-1924). De fiere hoeve van weleer is nog een van de weinige boerderijen die leeft van de traditionele bedrijvigheid.

We volgen nu de Kerkeweg rechts tot we aan ons uitgangspunt zijn.

>> Het huis Kerkeweg nummer 1 is de vroegere herberg **'De Potente'**. Op het pleintje hiervoor zou ooit een galg gestaan hebben. De overlevering vertelt ook dat tijdens de Franse Tijd (1796-1815) deze herberg een stille haard van verzet was tegen de Franse bezetter.

Het laatste huis voorbij de kerk, Kerkeweg nummer 2, was in het begin van de 20ste eeuw de woning van de koster. Terwijl de pastoor de preek hield, sloop de koster van het doksaal en plukte de peren van mijnheer pastoor!

Het dorpsplein is ontstaan doordat men in de jaren 1960-1970 de oude pastoorswoning heeft afgebroken en de nieuwe een twintigtal meter oostwaarts heeft opgetrokken. Het is nu parking. Het boerenpaard 'Oscar' van Fernand Bonny verzinnebeeldt de plattelandsgemeente en ook de paardenwijding die hier zeker reeds in het begin van de 20ste eeuw doorging. Deze wijding bestaat nog tot op de dag van heden. Een uniek gebeuren in Vlaanderen.

>> We hopen dat u hebt genoten van de oase van stilte en prachtige landschappen.

in en om Jabbeke

Tot weerziens

> Andere uitgaven 'in en om Jabbeke'

'Permeke achterna': fietsen in en om Jabbeke.

'Het ter Wallepad': wandelen in Zerkegem.

'Het Permekepad': wandelen in Jabbeke.

'Het Blauwe Torenpad': wandelen in Varsenare.

'Het Nachtegaalpad': wandelen in Stalhille.

Bibliografie.

Marcel Desmedt, 'Kerkgeschiedenis van Snellegem', 2 delen, 1978, 1980.

Marcel Desmedt en André Vanhevel, 'Het Vloethemveld' OMD 2002.

Marcel Desmedt, 'Molenaarsleven te Snellegem', uitg. Heemkundige Kring Pastoor Ronse, 1983.

Marcel Desmedt en Ronny Maes, 'Toen de Duitsers binnen het Dorp kwamen', Uitg. Emiel Decock, 1994.

Studiekring van Maerlant, 'Snellinghem' tijdschrift 19 jaargangen tot 2006.

VZW Natuurpunt afdeling Jabbeke, i.s.m. het Gemeentebestuur en de MiNa-raad Jabbeke, 'Op stap door de Jabbeekse natuur'.

André Franchoo (†), 'Varsenare en zijn rijk verleden', 4 delen.

Dank aan.

Gemeente Jabbeke, Middenstandsraad Jabbeke, Marcel Desmedt (geschiedkundig), Hugo Gevaert en Erik Blauwet (natuurkundig), Isabelle Louis, Peter Debusschere, Tine Rosseel en Lieve Huybrechts, De Rustige Bosstappers.

Belangrijke adressen voor informatie.

Cultuurdienst Jabbeke, Dorpsstraat 3, Gemeentehuis Jabbeke, tel. 050/810204, e-mail cultuur@jabbeke.be

Toeristische Dienst Jabbeke, Dorpsstraat 3, Gemeentehuis Jabbeke, tel. 050/810134, e-mail: toerisme@jabbeke.be

Website Jabbeke: www.jabbeke.be

Andere uitgaven.

'Toeristische gids Jabbeke'.

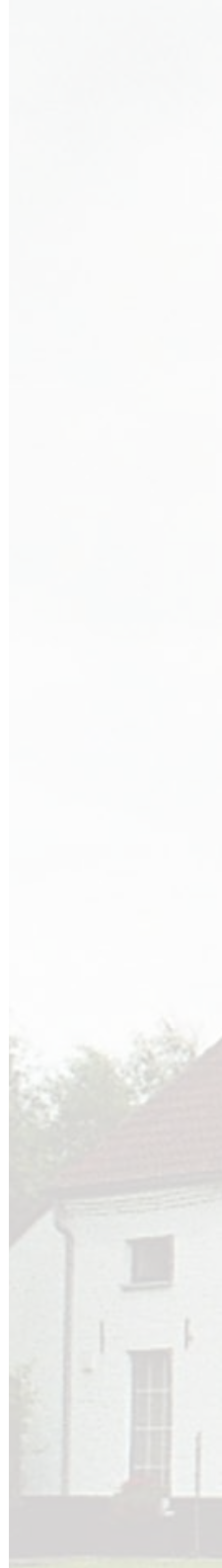

foto cover: blusvijvers in het Munitiedepot

Deze brochure kwam tot stand op initiatief van de gemeente Jabbeke.

De route werd uitgestippeld door Marcel Desmedt

De foto's zijn van de hand van Fernand Deschacht en Marcel Desmedt in een grafische vormgeving door Jeroen Trybou, dienst cultuur

Druk: Ansa Print

Het Baekelandtpad

Deze wandelroute (\pm 10 km)
verkent de deelgemeente
Snellegem

De bewegwijzering gebeurt met
witte zeshoekige bordjes met rode
signalen. U herkent ook de drie
bollen van 'in en om Jabbeke'

Bij elke bezienswaardigheid of
interessant gegeven
wordt in deze bundel een woordje
uitleg gegeven.

